

[Justitsministeren.]

gaende en saadan Lovs nærmere Indhold dog ikke er bragt saa nær til Afslutning, at Spørgsmaalet kan antages at ville blive aktuelt i indeværende Rigsdagssamling.

Det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen henledede i den mere tiltalende Del af sin Tale forleden Justitsministeriets Opmærksomhed paa Spørgsmaalet om en nøjere Kontrol med Lastmotorvogne, som han sagde hyppigt kørte med alt for stor Fart og alt for store Læs, saaledes at de betød en alvorlig Fare for andre vejfarende. Jeg skal i den Anledning oplyse, at Justitsministeriet allerede i lang Tid har haft Opmærksomheden henledt paa dette Spørgsmaal.

I et Cirkulære af 27. Januar 1933 til de forskellige Politimyndigheder anmodede Ministeriet saaledes om, at der maatte blive ført skærpet Kontrol netop med Lastvognes Hastighedsoverskridelse og Overbelastning. Senere har Ministeriet i et Cirkulære af 23. Februar i Aar anmodet Anklagemyndigheden om at have Opmærksomheden henvendt paa, om der i Tilfælde af saadan Overtrædelse maatte være Grundlag for foruden Tiltale mod Chaufføren tillige at rejse Tiltale mod hans Arbejdsgiver, som ofte vil være den egentlige ansvarlige, ikke alene for Overbelæsningen, men ogsaa for Hastighedsoverskridelsen.

De Kvartalsoversigter over Færdselspolitiets Arbejde, som offentliggøres af Chefen for Statspolitiet, viser da ogsaa, at Færdselspolitiets Opmærksomhed i den senere Tid har været henvendt paa Lastmotorvognenes Hastighed og Belastning. Af Oversigterne fremgaar det nemlig, at Færdselspolitiet i de 3 første Kvartaler af indeværende Aar har standset og indgivet Rapport vedrørende 445 Lastautomobiler, der havde kørt med for stor Hastighed. Ligeledes er Færdselspolitiet i et meget stort Antal Tilfælde skredet ind mod overbelastede Lastmotorvogne. I Aaret 1934 afgav Færdselspolitiet saaledes over 1 000 Rapporter vedrørende Overbelastning. I indeværende Aar synes Færdselspolitiet at have mærket nogen Bedring netop med Hensyn til Overbelastning af Lastmotorvogne. Antallet af Rapporter af denne Art er i Aarets 3 første Kvartaler gaaet over Halvdelen ned; i alt har der i disse 3 Kvartaler kun været noteret 364 overbelastede Lastvogne.

Maa jeg i denne Forbindelse henlede de korendes Opmærksomhed paa, at det efter disse Forseelsers Art og Farlighed ikke vil være i Overensstemmelse med Lovgivningsmagtens eller Offentlighedens Ønske,

om Justitsministeriet var alt for lemfældigt med Hensyn til Benaadning for de Straffe, man som Lastmotorvognsfører paadrager sig ved hensynsløs eller ansvarsløs Færdsel paa offentlig Vej.

Det ærede Medlem Frk. Gerda Mundt spurgte mig, om man ikke i Ministeriet i Anledning af den meget omtalte Sædelighedsforbrydelse mod en lille Dreng fra Roskilde, hvis Liv endda synes at have været i Fare, overvejede en Ordning, hvorved det kan forhindres, at en tidligere straffet Sædelighedsforbryder kunde faa Plads i et privat Hjem med Børn, uden at Hjemmet kendte noget til hans Fortid. Jeg indrømmer, at det omtalte Tilfælde var saare uhyggeligt, saa uhyggeligt, at det er rimeligt at overveje, om den gældende Lovgivning trods de mange Fremskridt, der er sket i den anførte Henseende i den sidste halve Snes Aar, Interneringslov, Steriliseringslov og den nye Straffelov, netop yder tilstrækkelig Beskyttelse mod Sædelighedsforbrydere med udpræget sygelige Anlæg.

Endelig har det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit, som det altid er mig kært at beskæftige mig med, været inde paa Forholdet mellem den af den tidligere Socialminister, nuværende Justitsminister, nedsatte Befolkingskommission, der tilsigter at fremme Befolkningens Tilvækst, og den af den tidligere Justitsminister, nuværende lykkelige Privat- og Landstingsmand, nedsatte Svangerskabskommission, som efter det ærede Medlems Mening skal undersøge, hvorvidt det vil være tjenligt for Befolkningen, at Staten tillader Svangerskabsafbrydelse og fremmer Børnebegrænsningen i Landet. Ud fra den tilsyneladende blændende logiske Betragtning, at undertegnede dog ikke baade kan interessere sig for at affolke Befolkningen og for at befolke Befolkningen, som det ærede Medlem noget aparte udfrykte sig, henstillede hun til mig at ophæve den Zahleske Kommission, særlig ogsaa da jeg ved tidligere Lejligheder ikke har været bange for at opløse Kommissioner. Fejgheden er dog altsaa ikke aldeles gennemgribende.

Desværre var det ærede Medlem ikke loyal i sin Gengivelse af Svangerskabskommissionens Opgave, idet den aldeles ikke nævner noget om det tjenlige i, at Staten fremmer Børnebegrænsningen. Kommissoriet er formuleret saaledes: at undersøge, dels om Afbrydelse af Svangerskab bør være tilladt og i bekræftende Fald i hvilket Omfang, dels om Staten bør støtte eller foranstalte et almindeligt Oplysningsarbejde med